

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Idyllivm I. Iosephvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

7
 IDYLLIVM I.
 IOSEPHVS.

Argumentum.

*Iosephus puerum IESVM Herodis furori
 subtrahit, & in Egyptum fugit, Patriar-
 cha olim Iosephi sedem.*

A D
 LVDOVICVM DE ROMER,

Cum ei ædem in valle B, MARIÆ Fa-
 continâ dicaret, consecraretque.

V, dum votiuis adoles altaria flam-
 mis,
 Inque nouas sedes, & fulgens mar-
 more templum
 Iosephum inuitas, Ludoice, tibi que
 fauere

Cogis, & acceptis maiora rependere donis;
 Diuersum in terras alio sub sole calentes
 Me meus ardor agit. Iuuat ire, habitataq; quondam
 Sancto regna seni, & magnis loca conscia curis
 Visere, diuinum quibus olim fouit alumnum,
 Depositaque ingens terris seruaui & astris.
 Non tamen vt Iudæ domus, & magalia Bethles
 Me teneant; quamuis hæc illi patria, quamuis
 Se Deus his primùm nostros circumdatus artus

A 4

Ostendit

8 G V I L I E L M I B E C A N I

Ostendit terris, & paruo vagiit antro.
 Pastores primi fano videre iacentem.
 O fortunati, quos ipse ad limina custos
 Induxit senior, iamque vbera cara petentem
 Ostendit puerum, & stantem ad præsepia matrem!
 Ille latus paleis & fano fultus agresti
 Accepit lætus venientes, donaque turbæ
 Pauperis arridens, primosque admisit honores.
 Quis seruasse gregem, quis noctem montibus illis
 Non cupiat vigilasse? procùl nunc illa voluptas:
 Nunc dulcis pueri petitur caput. Hei mihi, quantus
 Astra ferit clamor! fatalia linqute tecta,
 Dum licet, inque sinus abscondite pignora matres
 Bethlemia: tuque ante alias fuge regia Virgo,
 Quò Numen, sponsusque vocat. sed & ó! mihi
 longè
 Iesseæ valles, nec iam iucunda valetè
 Antra. Quis infandam eadem, laniataque membra
 Infantùm, matrumque hærentia funera collo
 Spectet, & vndantes infonti sanguine cunas?
 Ibo, & Iosephi profugi comes, exulis exul,
 Per, qui se obiicient, casus, eiusque, meosque
 (Quo se cumque ferent) sequar indefessus amores.
 Atque vtinam, sacra fuerit seu parua supellex
 Transportanda domus, via seu tentanda, laboris
 Me vocet in partem! sed in illo cardine rerum
 Cui fidat? viden' vt tritâ regione viarum
 Abscedat? coniux oculos demissa modestos
 It comes. Insequitur cælo plaudentibus alis
 Aligerùm formosa cohors, circumque, supraque
 Ambit ouans puerum, siue inter brachia matris
 Gestandus, collo seu pendeat ille paterno.

Fortunate

Fortunate senex, toties modò cuius in vlnas
 Matris ab vberibus tam dulcis sarcina transit,
 Brachia cui nectit ridens, pretiumque ferendi
 Oscula diuinis infigit dulcia labris!
 Fortunate senex, cui blasas reddere voces
 Incipit, atque illud paullatim dicere nomen,
 Quo vocat æternum nihilo minor ipse parentem!
 Ipsæ te vallesque cauæ, collesque supini,
 Quà transis, ipsæ te rupes, ipsa beatum
 Saxa vocant; pondusque tuum comitemque fatentur
 Nolle feræ, & prono venerantur vertice siluæ.
 Quò properas? patulis hîc ficus temperat æstum
 Frondibus, hîc flores, immixtaque floribus herba,
 Hîc torus: hîc molli puerum depone sub ymbra.
 Ipse Parætonias præcurram lætus ad oras
 Nuntius. Excibo ciues, Memphimque subire
 Delicias terrarum & cæli gaudia dicam.
 O felix, nimium felix, tua si bona nosti,
 O dilecta Deo regio! redit ille tuorum
 Seruator populorum, his nomen amabile terris
 Iosephus: nec tam attonito nocturna tyranno
 Visa aperit, nec septenos collecta per annos
 Partitur frumenta, famis solatia diræ.
 Ipsum adeò auctorem frugum, qui gramina campis,
 Qui segetes aruis, qui Nilo sufficit vndam,
 Adducit. Deus, ecce Deus! quem sæcla Canopo
 Pristina terribilem, perdentemque omnia latè,
 Fulmina vibrantem, & tonitru videre cientem;
 Nunc trepidus fugit, & teneris vagitibus auras
 Impellit lacrymans, latebrasque & tecta requirit.
 Spargite flore viam, manibus date lilia plenis,
 Et triuis festas intexite, quà venit, umbras.

A 5

Me

IO GVILIELMI BECANI

Me miserum ! quanto tellus incenditur æstu !
Vt rabidi soles ! vt nulli hoc aëre venti !
Ah ! tibi ne noceant insueti, Virgo, calores !
Ne puero teneros vrat sol feruidus artus !
Sancte senex, tuus iste labor: tibi creditus infans,
Infantisque parens: generis tu gaudia nostri,
Tu preium mundi, & cælestia pignora serua.
Nos tibi, nos illo pro munere carmina grati
Soluemus, nomenque tuum tollemus ad astra.
Carmina nos; alij folido de marmore templa
Constituent, & dona tholis ingentia figent.

IDYLLIVM II.
THESTYLIS.

Argumentum.

Puella rustica post Dei Matrem deserto in sacello religiosè cultam ibidem expirat, & celo transcribitur.

A D

FRANCISCVM MONTMORENCIVM
E SOCIETATE IESV.

Cùm ab eo lyricam Psalmorum Daudicorum Paraphrasin accepisset.

R Eddite Blandinio calamos in monte relictos
Pierides : iterùm siluas & rura canemus.
Adsis, & tenui aspira, Francisce, labori.
Bucolici princeps tu carminis: altera quamuis
Depositis